

Sr. Anne-Ida Viermann

02.05. 1936 – 23.09.2026

Sr. Anne-Ida blev født d. 2.maj 1936 og voksede op med en flok brødre og søstre på forældrenes gård i Westfalen i Tyskland. Hun blev døbt Ida Maria og havde overlevet alle sine søskende, da hun den 23. september 2026 døde i sin lejlighed på plejehjemmet Klostergården i København, omgivet af medsøstre og personale.

Ida Maria var 26 år gammel, da hun forlod sin westfalske hjemstævn og blev optaget som postulant i Sankt Joseph søstrenes ordenssamfund i november 1962. Efter knap 6 måneders postulat, påbegyndte hun sit noviciat d. 1.maj 1963, dagen før hun fyldte 27 år. Fremover blev hun kaldt søster Anne-Ida. Den 1. maj – festdagen for ”Josef arbejderen”- blev sr. Anne-Idas mærkedag i ordenslivet. Denne dag aflagde hun både de første (1965) og de evige (1970) løfter. De fleste af uddannelsesårene indenfor ordenssamfundet boede sr. Anne- Ida i Sankt Joseph Søstrenes Moderhus på Strandvejen 91 på Østerbro i København.

Med sig hjemmefra havde sr. Anne-Ida sin folkeskole og en handelsskole uddannelse. Denne uddannelse kvalificerede hende til en kontorstilling på Sankt Josephs Hospitalet i Griffenfeldsgade i København, som hun tiltrådte 1966 som junioratssøster (søstre med første løfter) og hun tilhørte stedets kommunitet. På hospitalet og blandt søstrene var Sr. Anne-Ida kendt som et meget venligt, smilende, opmuntrende menneske, som alle holdt af.

Sr. Anne-Ida var et lykkeligt menneske med en barsk skæbne. Kun få år efter hun havde aflagt de evige løfter, hun var i begyndelsen af 40’erne, rantes hun af en alvorlig sygdom. Derfor flyttede hun i 1978 tilbage til Moderhuset på Strandvejen, fordi hun ikke længere var i stand til at arbejde. Sr. Anne-Idas lyse sind og hendes hengivenhed til Gud, hjalp hende i de følgende år mere og mere til at acceptere den skæbne, som var hendes og således voksede hun til at blive den personlighed hun var. For sr. Anne-Ida gælder det, som Dag Hammarskjöld skrev i sin åndelige dagbog *Vejmærker* i 1950: ”Vi kan ikke vælge rammen for vores skæbne. Men vi giver den indhold”. Det gjorde sr. Anne-Ida i allerhøjeste grad. Indholdet her var netop det at overlade sig fuldstændig til andres hjælp (de sidste 30 år af sit liv sad sr. Anne- Ida i kørestol) og samtidig ikke at beklage sig over noget som helst.

I de sidste måneder af sit liv svarede sr. Anne-Ida på spørgsmålet: ”Hvordan har du det?” i en fornøjet tone: ”Godt – og mere!” Hvad dette ”mere” var, overlod hun den spørgende at fortolke. Måske var det visheden om at være i Guds gode hænder og længslen efter at komme ”op til Gud”, snart. Lidelsen har været en trofast ledsager i sr. Anne-Idas liv ... ondt har hun haft ofte og rigeligt. Men det forhindrede hende ikke i at hun havde det godt. Små glæder blev til stor nydelse – det at spise is var sådan en stor nydelse. Ofte kunne man høre en cd spille med rosenkransbønnen – det gav sr. Anne-Ida indhold og menig, ligeledes var fjernsynet tændt, når der blev vist en messe. Den daglige bøn sammen med en medsøster gav struktur i dagligdagen, og messen i søstrenes kapel, hvor sr. Anne-Ida fandt ny styrke i fejringen af Herrens lidelse og død, når hun modtog kommunionen. Sangene kunne hun næsten alle udenad – og hvis hun ikke havde ord, kunne hun altid bevæge læberne i stille bøn.

Ikke mindst medsøstrenes omsorg – levende og afdøde – har betydet alt for sr. Anne-Ida. Også personalet på Klostergårdens 1.sal var meget knyttet til deres beboer og hendes stille måde at være på. Sr. Anne-Idas nærvær gjorde godt – uanset, hvem der mødte hende.

Lys er tændt for sr. Anne-Ida på Klostergårdens plejehjem

Familien holdt lige så meget af sr. Anne-Ida som søstrene har gjort. Således blev 90 års dagen d. 2. maj i år en dejlig fest med niecer og deres familier samt søstrene. Og selv om sr. Anne-Ida havde mange smerter den dag og derfor fik stærk medicin, gjorde hun alt for at være en glad fødselar.

Endnu engang er der en tanke af Dag Hammarskjöld fra 1960, som også gælder for vores kære afdøde:

*”Vejen, du skal følge den.
Lykken, du skal glemme den.
Kalken, du skal tømme den.
Smerten, du skal skjule den.
Svaret, du skal lære det.
Udgangen, du skal bære den.”*

Må søster Anne-Ida hvile i Guds fred og glæde.

Sankt Joseph Søstrene
3.10.2026